

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce : bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph. D.

Práci předložila: Věra Novotná

Název práce: Osobnost a role (filozofické, psychologické a sociologické pohledy na sebeprezentaci v každodenní sociální realitě)

1. CÍL PRÁCE:

Cíl práce byl formulován až v Závěru. Bylo jím „představení problematiky osobnosti a identity ve vztahu k jejím rolím z přístupů filosofie, psychologie a sociologie“ (s. 31). Z této formulace není zcela zřejmé, čeho práce měla dosáhnout. Jsou v ní představeny vybrané koncepce z několika disciplín týkající se několika témat (viz název práce). To skýtalo autorce poměrně značnou volnost; problematiku ze zmíněných přístupů představila, cíl práce lze považovat za splněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

První kapitola má být pokusem o vymezení pojmů osobnost a osoba. Autorka tak činí s oporou v sekundární literatuře (zejm. Sokol, Rotter). Jde především o výběr z toho, co vybraní autoři vybrali do svých textů. Vzhledem ke vstupnímu charakteru této kapitoly by tato skutečnost nemusela vadit. Naopak je třeba vytknout, že za přímými citacemi nenásledují odkazy, ale jsou až na konci odstavce – tato výtka platí i pro mnohá další místa

Postrádám smysl názvů kapitol. Proč se třeba kap 2, a, ii (takto jsou kapitoly číslovány) jmenuje *Lévinas podle Sokola*? Proč právě Lévinas? A proč právě „podle Sokola“? To by se i předchozí část mohla jmenovat *Descartes podle Blechy*, následující *Arendtová podle Pechara*, Freud podle *Atkinsona*, Jung podle *Drapely* atd. Protože téměř nikde se nepracuje s primární literaturou.

Třetí kapitola si klade za cíl podat přehled vybraných teorií osobnosti. Vybráni byli Freud a Jung. Nevím, zda jde o přehled jejich teorií osobnosti. Na to je tato část příliš stručná (o Freudovi jeden odstavec, o Jungovi jedna strana). Zde už výtka týkající se toho, že je téma zpracováno ze sekundární literatury téměř učebnicového charakteru, nabývá na vážnosti. Formulace jako „... jak Jung uvádí...“ (s. 11) by měly být odkázány přímo ke zdroji. Zde však není odkaz ani na zdroj sekundární. Totéž platí o „*Arendtová říká*“ (s. 15). Zde odkaz na sekundární zdroj je, ale jelikož je výrok označen jako přímá citace a nikoli parafráze, měl by vést k prameni.

Kapitola čtvrtá se týká tématu identity. Identita je zde prezentována podle *Arendtové* (čistě ze sekundární literatury) a podle učebnice *Viery Bačové*. Autoři/autorky učebnic zpravidla nejsou autory/autorkami teorií. Problematická je samotná volba zdrojů. Rovněž *Eriksonovy* názory jsou zpracovány z učebnicové, příp. slovníkové literatury.

Od s. 16 práce lehce mění podobu. Téma střídá téma, aniž by bylo nějaké shrnutí nebo náznak toho, proč a co je výsledkem (*Goffman – Zimbardo – Berger s Luckmannem*). Přičíst k dobru je ale třeba to, že zde už je pracováno se zdroji. Nicméně opět způsobem nepřijatelným (viz např. odkaz 62, který míří na rozsah sedmi stran, přičemž text obsahuje i přímé citace – a ty jsou vždy jen na jedné konkrétní straně).

Prapodivně také působí, když necelou stranu před koncem práce (s. 29) čteme: „Následující část práce bude věnována...“ Jaká část? Poslední 3 odstavce?

Jako drobnost se jeví překlep u knihy *The Social Construction of Reality*, která vyšla v roce 1966, nikoli 1996 (s. 15), případně chyba v příjmení Carol Gilliganové.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Orientaci v textu komplikuje způsob číslování kapitol. Namísto obvyklého (a snad i předepsaného) číslování úrovní (tj. např. 1., dále 1.1, 1.2.. apod.) autorka volí 1, a, i.

Vážnějším nedostatkem je způsob odkazování (u přímých citacích často chybí).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Práce působí jako souhrn výpisků k danému tématu. A to výpisků ze sekundární literatury, mezi nimiž není žádná (zjevná) vazba. Autorka je nekomparuje, nekritizuje, nekomentuje. Jen je řadí za sebe dle klíče, který nepojmenovává (toto by mohlo být tématem rozpravy u obhajoby). Jde jen o „mozaiku“ definic a názorů. Práci chybí jednotící linie. Není jasné, odkud a kam práce míří. O každé definici nebo teorii je v práci jeden nebo dva odstavce a hned se jde na další. Výsledkem nemůže být nic jiného než povrchní opakování učebnicových informací.

Výjimkou je posledních několik stran. Ale i zde se projevuje podstatný nedostatek – odkazování. Za přímými citacemi nejsou vždy odkazy. Ty jsou až na koncích odstavců a často ani nevedou na konkrétní stranu, ale na rozsah stran.

Autorka dle mého soudu pojala práci příliš zešíroka. Předsevzala si zpracovat v obvyklém rozsahu BP psychologické, filosofické a sociologické dimenze několika témat současně (osobnost, identita, role) a to se zřejmě ukázalo jako neuskutečnitelné.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ :

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA : nevyhověla

Datum: 18.5.2015

Podpis:

